

Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget udtaler:

Da regeringen indgik en politisk aftale med Dansk Folkeparti i juni 2004 om en strukturreform, blev rammerne for varetagelsen af de offentlige opgaver og den offentlige service ændret dramatisk. Strukturreformen indebærer derfor også store ændringer i organiseringen af beskæftigelsesindsatsen. Fra en statsligt forankret og styret beskæftigelsespolitik tegner der sig nu et billede af en reel kommunalisering af beskæftigelsespolitikken uden mulighed for en samfundsmæssig styring.

Dermed bryder strukturreformen grundlæggende med væsentlige principper i den succesrige danske arbejdsmarkedspolitik, der har gjort Danmark til et beskæftigelsespolitisk foregangsland.

Samtidig er lovforslagene og forliget mere båret af ideologi end af ønsket om at skabe et beskæftigelsessystem, der effektivt kan håndtere de udfordringer og ændringer, som en bred kreds af interessenter er enige om, at det danske arbejdsmarked står over for de kommende år.

Succesen af det fremtidige beskæftigelsessystem skal måles på, om det er i stand til at forebygge ubalance på arbejdsmarkedet på både kort og lang sigt. Alle er enige om karakteren og størrelsen af de beskæftigelsespolitiske udfordringer, som skal løses. Med et kommunalt forankret beskæftigelsessystem, som lovforslaget er udtryk for, spilles der hasard med et politikområde, der er helt afgørende for, at velfærdssamfundet fortsat kan udvikles og finansieres.

De store ændringer vil betyde, at ledige vil gå længere i længere tid, og at ledige stillinger vil stå ubesatte længere end i dag. Det vil koste så vel den ledige som virksomhederne og samfundet store beløb. Således vil en stigning i ledigheden på blot et procentpoint betyde øgede udgifter i størrelsesordenen 3-4 mia. kr. til overførselsindkomster.

Betydelig svækkelse af den overordnede styring af den beskæftigelsespolitiske indsats

Med indførelsen af det nye beskæftigelsessystem svækkes fokus på det samlede ordinære arbejdsmarked til fordel for et mere lokalt og socialt orienteret fokus.

Dette hænger sammen med, at de nye kommunalt forankrede jobcentre først og fremmest vil være fokuseret på kommunens eget snævre arbejdsmarked og »egne« ledige. Der er derfor risiko for, at virksomhederne ikke vil få formidlet den mest kvalificerede arbejdskraft. Samtidig vil der være risiko for, at ledige kun vil få tilbudt en beskæftigelsesindsats, der retter sig imod beskæftigelse, der stemmer overens med behovet på det pågældende kommunale arbejdsmarked, mens en indsats, der retter sig mod en geografisk bredere afgrænset del af det danske arbejdsmarked, vil blive afvist.

Der er desværre ikke i lovforslaget indeholdt en tilstrækkelig stærk styringsmekanisme, der kan sikre, at det enkelte jobcenter får en direkte tilskyndelse til altid at formidle den bedst kvalificerede arbejdskraft til virksomheden, uanset om en person hører under kommunens eller statens ansvar, eller om en ledig skal hentes uden for kommunegrænsen.

Et kommunalt udgangspunkt for beskæftigelsesindsatsen er vanskeligt at forene med en udvikling på arbejdsmarkedet, hvor lønmodtagerne i stigende grad rejser på tværs af kommunegrænserne for at få job, og hvor virksomhederne geografisk søger meget bredt for at få den rigtige og nødvendige arbejdskraft. Udviklingen på arbejdsmarkedet tilsiger, at man tænker i større enheder. Lovforslaget går i den præcis modsatte retning.

Med lovforslaget forsvinder mulighederne for en landsdækkende styring af beskæftigelsespolitikken, selv om der bliver fokus på, at resultaterne af jobcentrenes indsats øges. I dag er det meget tydeligt, at ansvaret for og styringen af den beskæftigelsespolitiske indsats ligger hos beskæftigelsesministeren. I det kommende system er ansvaret diffust placeret, og styringsmulighederne fremstår stærkt svækkede.

C-centre-konstruktionen

Med lovforslaget banes vejen for en formel kommunalisering af beskæftigelsesindsatsen med delegationen fra staten til kommunerne i de ti forsøgskommuner, hvor kommunerne overtager hele beskæftigelsesindsatsen.

Dette betyder en yderligere svækkelse af mulighederne for en landsdækkende styring af beskæftigelsespolitikken. Den politiske styring